

Ulla Wennberg

Saffransflickan
Träsnitt 400 × 300 mm

Ulla Wennberg är född i Lund 1948. Numera bosatt och verksam i Stockholm. Studier vid Gerlesborgsskolan, Stockholm 1968–70, Konsthögskolan, Stockholm 1970–75, därefter Konstvetenskap, Stockholms universitet. Verksam som konstnär, illustratör, skämttecknare (alltför sällan). Bisysslor: städerska, kontorist, kassör. Använder som konstnär träsnitt, linoleumsnitt m.fl. högtryckstekniker, ibland djuptryck (torrnål), tusch, akvarell, sax, klister (collage). Skriver också gärna texter.

Egna utställningar på senare år i bl.a. Konstnärshuset, Stockholm 2000, Grafiska Sällskapet, Stockholm 2004 och 2008, Konsthallen, Borlänge bibliotek 2008, Konsthallen, Kumla bibliotek 2011, Nationalgalleriet, Stockholm 2011.

Utställningsprojekt *Hemma hos* (med Kristina Anshelm och Helena Mellin) i bl.a. Graphica Creativa, Jyväskylä 2009, Grafiska Sällskapet, Stockholm 2009, *Hållplats*, Västerås lasarett 2010, Galleri Anna H, Göteborg, Österåkers konsthall, Åkersberga, Galleri K, Oxelösund, Galleri Astley, Uttersberg, samtliga 2011, Grafikens Hus, Mariefred 2012. *Föreningen Xylon firar Original Träsnitt 100 år*, samlingsutställning visad på Sahlströmshuset, Torsby och Grafiska Sällskapet, Stockholm, båda 2012.

Representerad hos många kommuner och landsting, Folkets Hus och Bygdegårdar, Statens Konstråd, Nationalmuseum, Stockholm, Moderna museet, Stockholm, The British Museum, London.

I 2013 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår bladet *Saffransflicka*, träsnitt 400 × 300 mm. Tryckt av Olof Sandahl på Somerset Satin White 250 gr.

Fika med Ulla Wennberg

Jag fikar med Ulla Wennberg för att få veta mer om hennes konstnärskap. Vi möts på ett café på Södermalm i Stockholm för ett intressant samtal. Hennes vänliga småländska dialekt stämmer bra med det både kärva och ömsinta bildspråket.

Ulla Wennberg växte upp både i Lund och i Växjö. För föräldrarna, som hade levt studentliv under åren i Lund, blev kontrasten stor när flyttlasset gick till Växjö. Man kände av småstadsmentaliteten: "Vad ska folk tänka?" Ulla fick lägga band på sig, och först när familjen flyttat till Uppsala strax före gymnasiet hamnade hon rätt. Sedan följde konstskoleåren i Stockholm, Konsthögskolan, förortsliv, familjeliv, konstnärsliv.

När Ulla Wennberg utbildade sig på Kungliga Konsthögskolan 1970–1975 skulle man vara noggrann och jobba mycket långsamt, petigt och helst göra etsningar. Ulla var aldrig nöjd. Hennes bilder blev för grovhuggna och innehöll inte tillräckligt mycket "finlir". Hon påpekar att eftersom hon arbetar så långsamt, hon gör om och gör om, är hon förvånad över att det blev så många bilder gjorda.

De senaste åren har intresset ökat för bilder av Ulla Wennberg och av andra, i vilkas verk från 70-talet man finner en uttalad politisk medvetenhet. Ulla har nyligen sålt några av sina bilder från 1973 till vänner på Facebook som blivit påmind om dem i samband med en gruppställning i Lund. Med åren har hon lärt sig att se lite mer försiktigt på sig själv och nu tycker hon om de väldigt enkla träsnitten som hon gjorde då.

Under konstskoleåren tyckte Ulla att det var roligare att teckna än att måla, och att grafiken blev till "ett sätt att komma in i teckningen bakvägen". Hon fick under de här åren kommentaren att hon nog hellre ville skriva än att göra bilder, och blev då lite skärrad. Nu anser hon att det kanske ligger något i det – framför allt gillar hon att sätta titlar på sina bilder.

Saffransflicka är en parafras på ett porträtt av en ung kvinna med röd huvudbonad, tillkommen något år tidigare. Alla som bar sjal tycktes, fram till helt nyligen, upplevas som misstänkta terrorister. Tiderna förändras! På 40- och 50-talet bar svenska kvinnor vanligtvis hatt, medan vi numera är barhuvade. Saffransbullformen som finns i bakgrundsmonstret associerar hon fritt till allt från den hetsiga debatten om vår rätt att sjunga om pepparkaksgubbar via Stina Wirsén-debatten till benämningarna på saffransbakets skapelser, "om man googlar på saffransbullar får man upp en hel massa namn: pojke, lilja, prästens hår..." och till Paisley-mönster, spermier samt grodyngel. Ända bort till "Livstycket"* leder Ullas associationskedja.

När vi skiljs åt utanför caféet tycker jag att det känns en aning ödsligt att vi går åt var sitt håll eftersom vi länge bodde i samma Stockholmsförort.

Lea Ahmed Jussilainen
Konstnär

* Livstycket är ett modernt kunskaps- och designcenter i Tensta där kvinnor från hela världen deltar.

Foto: Raiher Ulonak